

Jälleenrakennusvuosien haasteet

Tämä lehden ilmestyessä Suomen kuntatekniikan yhdistys on juuri ehtinyt 90 vuoden ikään. Yhdistyksen perustava kokous pidettiin Tampereella 17.4.1926. Kesäkuussa 1951 vietettiin 25-vuotisjuhlia Tampereella. Vuosikokouksessa puhunut yhdistyksen puheenjohtaja, Helsingin kaupungininsinööri Walter Starck, totesi, että *”Kaupunkiliiton hallituksen aloite [yhdistyksen perustamiseksi] on osoittautunut välttämättömyyden sanelemaksi ja rohkenemme myös sanoa, että yhdistyksemme on toimintamahdollisuuksiensa puitteissa yrittänyt ja voinut täyttää sääntöjen mukaisen tarkoituksensa”*.

Starck antoi vuosikokouspuheessaan tunnustusta yhdistyksen johtokunnalle ja puheenjohtajille työstä yhdistyksen hyväksi. Hän muistutti myös toimintaympäristön haasteista: *”Sota-aika ja sitä seuranneet vuodet ovat vaikuttaneet lamauttavasti yhdistyksen toimintaan. Tuntuva insinööri- ja arkkitehtipula sekä yhdistyksen jäsenistön suhteellinen alipalkkaus on suuresti vaikeuttanut vapaaehtoisen henkisen työn toimintamahdollisuuksia”*.

Yhdistys tuotti varsinkin Kunnallistekniikka-lehden kautta jäsenistölle syvällistä teknistä opasmateriaalia, mitoitusohjeita ja tyyppiirustuksia. Asuntotuotannon vauhdittamisen ohella myös yhdyskuntatekniikan kysymykset nousivat vahvemmin keskusteluun. Pohdittiin liikenneinsinöörin tarpeellisuutta ja jätevesien käsittelyä. Ulkomaan vierailuilla nähdyt ratkaisut panivat vauhtia alan kehitykseen kotikulmillakin.

1953 SKTY lähetti maalaiskuntiin Kunnallistekniikka-lehden näytenumeron ja kampanjoi lehden tilaamiseksi myös maalaiskuntien kuntateknikoille: *”Myöskin maalaiskunnat joutuvat paljon askartelemaan teknillisten kysymysten parissa, sillä asuntotiheytyä on muodostunut ja jatkuvasti muodostuu kaikkialle Suomessa.”* Lehden ilmoitusmyyntiä puolestaan vauhditettiin värikkäällä mainoslauseella: *”Levätessännekin työskentelee puolestanne tehokas tuotteidenne myyjä sekä toimintanne esittelijä, jos olette valinneet vakituiseksi ilmoitusvälineeksenne Kunnallistekniikan”*. Vuodesta 1955 alkaen lehti ilmestyi kuudesti vuodessa.

Vuoden 1954 alkuun mennessä yhdistyksen jäsenmäärä oli jo lähes 300. 1930-luvulla käynnistynyt ja sodan aikana lomaannuksissa ollut komiteatyöskentely oli saatu uudelleen vauhtiin. Kurssitoimintaa järjestettiin yhdessä Suomen Rakennusinsinööriyhdistyksen ja Suomen Kaupunkiliiton kanssa. Lokakuussa 1955 järjestettiin Helsingissä Kaupunkiliiton ja Suomalaisten Teknikkojen Seuran kanssa kolmipäiväiset *”kiinteistöhallinnolliset ja mittausteknilliset luentopäivät”*, joka keräsi lähes 160 osallistujaa. Luentopäivien esitelmistä julkaistiin Kunnallistekniikka-lehden eripainos, johon oli kirjattu myös esitelmistä käytyä keskustelua.

Kansainvälinen ja erityisesti pohjoismainen yhteistyö jatkui. Yhteistyö syventyi jopa niin pitkälle, että Svenska Kommunal-Tekniska Föreningen tiedusteli mahdollisuutta pitää oma vuosikokouksensa Helsingissä yhdessä SKTY:n kanssa. Kokoukset pidettiin yhdessä Helsingissä syyskuussa 1956.

Kesäkuussa 1957 SKTY:n vuosikokous pidettiin Rovaniemellä. Varsinaisen kokousohjelman, johon tavanomaisesta poiketen kuului myös ryhmäkeskusteluja, jälkeen jatkettiin matkaa kolmannen päivän aamuna Tornioon, jossa osallistujat tutustuivat pikaisesti muutamiin kunnallistekniikan kohteisiin sekä *”maailman pohjoisimpaan Nylon sukkahtaseen”*. 1956 alkanut torniolaisten sukkiensa taru päättyi syksyllä, kun Nanso Oyj päätti maaliskuussa Tornion tehtaansa sulkemisesta.

Paavo Taipale

Lähde: Kunnallistekniikka-Kommunalteknik -lehden vuosikerrat 1951-1960 sekä SKTY:n valokuva-arkisto.